

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polskiego z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Cena numeru 100.000 Mp.
	— ocnoszeniem	— ocnoszeniem				
Miesięcznie	Mk 2,500.000	Mk 2,100.000	Mk 2,500.000	Marek 5,000.000	Mk 2,10 .000	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomasza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.055.

Nr. 18.

Środa, dnia 23. Stycznia 1924 r.

Rok XXXI.

Na drodze do zdrowia.

Okazują się obecnie skutki reform skarbowych, dokonanych przez poprzedni rząd przy końcu roku 1923. Według urzędowego sprawozdania wpływ podatków bezpośrednich w grudniu wzrósł w porównaniu z listopadem z 6 do 11.6 milionów franków zł. Podobny wzrost wykazują wszystkie inne daniny publiczne. Wprowadzona od 1 stycznia b. r. waloryzacja dochodów państwowych stała się niesłychanie skutecznym instrumentem skarbowym. Dopiero teraz ma państwo zabezpieczone dochody w tej wysokości, w jakiej były preliminowane. Deficyt styczniowy wyniesie od 20—25 milionów franków zł., t. j. tyle, ile przewidywał min. Kucharski. Miesiąc zaś luty ma być wedle zapowiedzi min. Grabskiego miesiącem historycznym dla naszej gospodarki skarbowej. W lutym kredyt emisyjny P. K. K. P. dla państwa zostanie zamkniętym, gdyż dochody skarbu pokryją w całości rochody. Przyjdzie upragniona równowaga budżetu, stabilizacja pieniądza i zapewne już także poczynione zostaną do tego czasu decydujące przygotowania dla reformy walutowej.

Najważniejszą dźwignią sanacji budżetowej w lutym ma być druga zaliczka na podatek majątkowy. Będzie ona wpłacona w dwóch ratach: pierwsza od 25 stycznia do 25 lutego, druga od 26 lutego do 25 marca. Zaliczka ta ma być powtórzeniem pierwszej przedpłaty, spłaconej w listopadzie i grudniu ub. roku, ale dzięki waloryzacji skarb uzyska z niej obecnie dużo wyższe sumy. Zwaloryzowaną będzie w stosunku 3.500 mk. = 1 frank złoty dla płatników gruntowych, a w stosunku 30.000 mkp. = 1 fr. zł. dla płatników przemysłowych. Wpłaty mogą nastąpić tylko w markach i walutach obcych oraz w bonach podatkowych, które właśnie teraz skarb państwa wypuszcza na sumę 50 milionów fr. zł. w odcinkach 5, 10, 25 i 100 frankowych. Bony będą przyjmowane przy wpłacie wszystkich podatków, opłat i kar.

Równocześnie minister skarbu pragnąc odciążyć budżet kolejowy z wydatków inwestycyjnych wypuszcza w najbliższych dniach specjalną pożyczkę kolejową w wysokości 100 milionów fr. zł., przeznaczoną na pokrycie kosztów odbudowy i przebudowy kolei. Spłata pożyczki nastąpi w ciągu lat 10 i zabezpieczona jest całym ruchomym i nieruchomym majątkiem i dochodami kolei. Łącznie z bonami skarbowymi pożyczka kolejowa będzie poważną próbą wkrzeszenia wewnętrznego kredytu państwowego, zniszczonego przez inflację. Oszczędności społeczeństwa, dotąd bezużyteczne dla nich i nieproduktywnie tezauryzowane, znajdują w obligacjach kolejowych zupełnie pewną i korzystną (10%!) lokatę. Oblig. wolne od podatku od rent i kapitałów, posiadać będą prawa papierów pupilarnych. Powinny być pokryte z łatwością przez właścicieli walut obcych, których to walut jest u nas, według przybliżonych obliczeń około 150 milionów dolarów.

Zachodzi pytanie i zarazem obawa, czy korzystne skutki waloryzacji i podwyżki podatków nie zostaną anulowane przez gwałtowny wzrost drożyzny, która zawsze pociąga za sobą podniesienie się wydatków państwowych. — W pierwszej połowie stycznia obawy te były aż nadto uzasadnione. Indeks utrzymaniowy w ciągu półmiesiąca dosięgnął cyfry 80—100

procent w głównych miastach Polski. W ślad za nim pójdzie oczywiście podwyżka mnożnika dla urzędników i zwiększone wydatki rzeczowe państwa. W ostatnim jednak tygodniu tendencja zwykła na rynku towarowym została silnie zahamowana i wszystko przemawia za tem, że się już w swej dynamice poprzedniej nie powtórzy. Powodem tego przesilenia drożyznianego jest niewątpliwie zwiększony popyt za pieniądzem na wpłatę „ogromnych” podatków. Tak producent jak i kupiec musi teraz rzucać towary na rynek, by zaopatrzyć się w gotówkę, i to nie tylko towary, ale także waluty i klejnoty, jeśli je posiada. Przerzucenie zwiększonych podatków na odbiorców, praktykowane z pełnym powodzeniem w ostatnich pięciu latach, jest dzisiaj prawie niemożliwe, gdyż ceny są już wysrubowane ponad zdolność nabywczą konsumenta i coraz częściej — dzięki zbyt szerokiemu uwzględnianiu „ryzyka kursowego” przez sprzedawców — przewyższają poziom cen światowych. Obserwujemy

obecnie znaczne ścieśnienie Konsumcji, które staje się potężnym hamulcem na drożyznę. Konjunktura inflacyjna mija. Kupiec i producent musi dążyć do powetowania sobie zniżki cen szybkością obrotów. Minister skarbu ustabilizował także kurs zagraniczny marki, by poprzez tem silniej tendencję zniżkową cen na wewnętrznym rynku. Osiąga w ten sposób dwa cele: hamuje drożyznę i wstrzymuje wzrost rochodów skarbowych. Jedno i drugie znakomicie pomaga zrównoważeniu budżetu.

W ten sposób weszliśmy wreszcie na drogę, która wiedzie po sanacji. Weszliśmy bez obcej pomocy, przy pomocy sił własnych. Stabilizacja marki i cen wywoła jednak inne zresztą nieuniknione niebezpieczeństwo. Jest niem zastój w przemyśle i bezrobocie. Już dzisiaj mnożą się groźne jego objawy. Przeszły tę chorobę wszystkie sanacje walutowe w Europie, przejść musimy i my. Obowiązkiem naszego rządu jest zaważas obmyśleć środki zaradcze. Tu byłoby wskazaniem zwrócić się o pomoc do zagranicznego kredytu, by dostarczyć naszej produkcji kapitału obrotowego na przetrzymanie ciężkich czasów, które nadchodzą.

O zwiększenie kredytów minist. robót publicznych.

Niedostateczność kredytu na utrzymanie dróg
O udział samorządów przy regulacji rzek. —
200 tysięcy złotych na remont zamków król
i gmachów reprezentacyjnych. — Ramy budżetu
min. robót publicznych. — Rezolucja Chrz. Dem.

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś rozpoczęły się obrady sejmowej Komisji budżetowej pod przewodnictwem pos. Zdzichowskiego. Na posiedzeniu dzisiejszem omawiano w obecności kierownika ministerstwa robót publicznych p. Rybczyńskiego budżet tegoż ministerstwa.

Sprawozdawca pos. Romoeki (Ch. D.) w bardzo gruntownym, jasnym, pouczającym referacie stwierdził niedostateczność kredytów rzeczowych dla utrzymania i rozwoju sieci dróg wogóle, a także wodnych. Wzrost wydatków ministerstwa robót publicznych będzie musiał być znaczny i stopniowo będzie można osiągnąć stan właściwy po szeregu lat. Ulgi w wzrastających wydatkach przyniesie może udział zwiększony samorządów, zwłaszcza przy regulacji rzek niespławnych i utrzymaniu dróg bitych.

Sprawozdawca stawia następujące wnioski:
1) Sejm uchwała, że głosowanie nad wydat-

kami odbędzie się według paragrafów, a nad dochodami według działów.

2) Sejm uchwała na remont kapitalny zamku na Wawelu, zamku królewskiego w Warszawie, oraz innych gmachów reprezentacyjnych sumę 200.000 złotych.

3) Sejm ustala w budżecie ministerstwa robót publicznych na rok 1924 dochody w sumie 22,212 tys. zł., a wydatki w sumie 40,992 tys. złotych.

Nadto sprawozdawca przedkłada rezolucje następujące: a) Sejm wzywa rząd, aby ogłaszał miesięczne sprawozdania z wykonania budżetu z zachowaniem podziału na części, dochody i wydatki zwyczajne i nadzwyczajne, oddzielnie administracyjne przedsiębiorstw państwowych i monopolii; b) Sejm wzywa rząd, aby ministerstwo robót publicznych złożyło sprawozdania o dochodach i wydatkach za lata 1921, 1922 i 1923 z podziałem na województwa; c) Sejm wzywa rząd do przedłożenia w terminie trzechmiesięcznym budżetu ustawy budowlanej; d) Sejm wzywa rząd do wykonania w ciągu 1924 roku inwentaryzacji budynków nieprzekazanych, zaskwestrowanych oraz do przekazania opieki nad tymi budynkami resortom, które je użytkują.

Wytyczne polskiej polityki zagranicznej.

P. A. T. donosi z Paryża, że w ubiegłą sobotę pos. M. Zamoyski złożył prez. Millerandowi swoje listy odwoławcze, poczem podejmowany był przez prezydenta śniadaniem. P. Zamoyski złożył również wizyty pożegnalne u członków korpusu dyplomatycznego. W wywiadzie z przedstawicielem „Tempsa” oświadczył, że pracować będzie nad pogłębieniem przyjaźni francusko-polskiej. Polityka polska — oświadczył minister — jest zasadniczo polityką pokojową i dąży do ścisłego wykonania traktatów, utrzymania dobrych stosunków z ententą, usunięcia nieporozumień między Pragą a Warszawą i zacieśnienia węzłów łączących Polskę z państwami bałtyckimi.

Nowy poseł włoski w Warszawie.

Warszawa. (Telef. wł.). Nowy poseł włoski Mayoni, który już przybył do Warszawy, wręczył swoje listy uwierzytelniające Prezydentowi Rzeczypospolitej. Natychmiast po powrocie p. Prezydenta ze Spawy.

Wyjazd p. Darowskiego odroczoney.

Warszawa. (Telef. wł.). P. Ludwik Darowski, który w końcu miesiąca miał objąć stanowisko posła polskiego w Moskwie, wyjedzie dopiero w połowie lutego, ponieważ obecnie przygotowuje się materiały oraz toczą się konferencje w sprawie, która w pierwszym rzędzie zajmie się p. Darowski w Moskwie, mianowicie zawarciem traktatu handlowego polsko-rosyjskiego.

List Papieża o statutach diecezjalnych we Francji.

Rzym. (PAT) Przewidywane jest tu na poniedziałek ogłoszenie listu Papieża do biskupów francuskich, który-to list zawierać będzie zezwolenie na wprowadzenie w formie próby statutu dla stowarzyszeń diecezjalnych we Francji. Statut ten został zbadany i uzgodniony w Rzymie z prawem kanonicznym, a w Paryżu z konstytucją francuską. Na zasadzie tego listu Kościół zyska poprzez stowarzyszenie diecezjalne podstawę dla normalnej egzystencji i rozwoju administracyjnego instytucji kościelnych. Ambasador francuski spędził wczoraj po południu kilka godzin w Watykanie. Wizyta ta jest otoczona jednak najzupełniej tajemnicą.

(O ile powyższa wiadomość nie zostanie znów

zdemontowana, jak poprzednia, o ukończeniu rokowań Stolicy Apost. z Francją — list Papieża oznaczałoby nowy okres w stosunku Francji do katolicyzmu. Pozostałoby w dalszym ciągu prawo o rozdziale Kościoła od państwa z r. 1905, działalność jednak Kościoła byłaby umożliwiona przez wprowadzenie t. zw. stowarzyszeń diecezjalnych, o których ustroju przed kilku dniami w dłuższym artykule pisaliśmy. Równocześnie list Papieski zakończyłby spór w łonie francuskich katolików, z których jedni byli za wprowadzeniem stowarzyszeń diecezjalnych, inni zaś przeciw, uważając je za niewystarczające dla owoce działalności Kościoła. Wprowadzenie ich w formie nie bezwzględniego prawa, ale próby świadczy o wskazanej w tym wypadku przezorności Stolicy Apost. Przep. Red. „Głosu Narodu”).

Strajk kolejowy w Anglii.

Londyn. (PAT.) Akcja pośrednicząca w konflikcie między towarzystwami kolejowymi a związkiem mechaników i palaczy lokomotyw, nie dała żadnego rezultatu.

W niedzielę rano wydział wykonawczy związku maszynistów i palaczy lokomotyw odmówił cofnięcia nakazu strajku, który też rozpoczął się w nocy z niedzieli na poniedziałek.

Według urzędowych doniesień ruch pociągów jest ograniczony. Transporty z żywnością są uprzywilejowane.

ZWIĄZEK NARODOWY KOLEJARZY PRZECIWI STRAJKOM

Londyn. (PAT.) Członkowie narodowego związku kolejarzy z małymi wyjątkami nie przyłączyli się do strajku. Dzienniki naogół potępiają strajk i zwracają uwagę strajkujących na następstwa

strajku, zwłaszcza przy objęciu rządów przez partię pracy.

Przypuszczalny skład gabinetu Macdonalda.

Londyn. (PAT. Wolff). „Temps” na podstawie informacji z dobrze poinformowanych stron ogłasza następującą listę gabinetu Ramsaya Macdonalda: R. Macdonald prezydium i ministerstwo spraw zagranicznych, lord strażnik pieczęci Clynnes, lord kanclerz Parmoore, kanclerz skarbu Snowden. Reszta portfelów ma być rozdzielona w następujący sposób: Ministerstwo spraw wewnętrznych Henderson, wojna Thomas, admiralicja lord Haldane, praca Sidney Webb, zdrowie Withey, oświata Trevelyan, aprowizacja Robert, prezydium urzędu handlowego Greenwood, generalny pocztmistrz Hartshorn, sekretarz dla Szkocji Hastings, solicitor general Slessor.

Francja musi się zabezpieczyć przed nowym najazdem.

Paryż. (PAT) Na uroczystości odsłonięcia w słódnym okręgu Paryża pomnika na cześć poległych Poincare wygłosił przemówienie, w którym powiedział między innymi: Francja zachowuje obecnie silniej, niż kiedykolwiek, nienawiść do wojny i pracować będzie z zapalem dla sprawy pokoju, a w miłości i uczuciach ludzkości szukać będzie zbliżenia narodów, które tak często dzielą interesy i ambicje. Francja pragnie bronić sprawy powszechnej zgody przez przestrzeganie traktatów i poszanowanie prawa. Nie chcemy jednak —

mówił Poincare — po przelaniu tak wielkiej ilości krwi żyć w przyszłości pod groźbą nowego najazdu. Wprowadzić wobec znanego bankructwa Niemiec, nie byliśmy w możności odbudować tego, co nam Niemcy zniszczyły, jednak żadna kampania polityczna, żadne manewry finansowe, ani żaden nacisk zagranicy nie zdołają zagłuszyć głosu naszego sumienia. Nie jesteśmy narodem głuchym mienia innych narodów, nawet tych, które były naszymi wrogami, bylebyśmy tylko nie byli zagrożeni niebezpieczeństwem w przyszłości.

Lewicowy redaktor na żoździe bolszewików.

Warszawa. (Tel. wł.) Aresztowanie redaktora łódzkiego „Głosu Polskiego”, Wacława Poznańskiego, wywołało tu wielkie wrażenie. Poznański aresztowany został pod zarzutem działalności przeciwko państwu i pozostawania do ostatniej chwili na służbie sowieckich. Władze policyjne już aresztowały Poznańskiego i zebrały poważny materiał. Nadto przy aresztowanym, jak i podczas rewizji u niego w domu znaleziono dużo materiału obciążającego.

Zaznaczyć należy, że „Głos Polski” jest pismem lewicowym, starobelwederskim, a współpracownikami jego są: Wassercug z „Kurjera Pol.” Tadeusz Wieniawa Długoszowski, Uziembło i inni, a Poznański, jako jego redaktor polityczny nadawał ton polityce pisma. Występował on w „obronie państwa” przed zamachami ze strony prawicy — mając w swem gronie agenta bolszewickiego! Tacy to ludzie, jak Poznański, są największymi wrogami obozu narodowego i rzecznikami ideologii lewicowej.

Mnożna płac urzędniczych.

Warszawa. PAT. Uchwałą rady ministrów z dnia 17 stycznia ustalono mnożną dla uposażenia funkcyjarsów państwowych i osób wojskowych na luty 1924 r. na 509.064 marek. W przedpłacie należy potrącić 1/4 zaliczek 40% z października i o powyższej uchwale zawiadomić władze swojego okręgu.

O ZALEGŁE PENSJE KAWALERÓW „VIRTUTI MILITARI”.

Warszawa. (Telef. wł.) Odbyła się konferencja przedstawicieli ministerstwa skarbu, min. spraw wojskowych w sprawie wypłacenia zaległych pensyj kawalerom „Virtuti militari”. Ministerstwo spraw wojskowych wystąpiło z propozycją, aby pensje zaległe od roku 1920 do października roku 1923 wypłacono w bonach złotych, dalsze zaś w gotówce. Ministerstwo skarbu zasadniczo godzi się podobno na to, pewne objeje czyni jednak pan Moskalewski, z którym toczyć się będą na ten temat konferencje.

NOWELA DO UST. O OCHRONIE LOKATORÓW

Warszawa. (Telef. wł.) Komisja prawnicza Sejmowi wznosiła we środę obrady nad nowelą do ustawy o ochronie lokatorów,

Zmiany na stanowiskach wojewodów.

Warszawa. (Telef. wł.) Dzisiejszy „Przegląd Wieczorny” donosi, że w planie zmian na stanowiskach wojewodów przewidywane są najpierw zmiany w województwach zachodnich, a następnie we wschodnich. Plan ten rozpatrywany będzie przez Radę min. w tygodniu bieżącym. Jedno z województw zachodnich ma objąć Dr Wachowiak.

ZAMORDOWANIE HR. GROCHOLSKIEGO.

Warszawa. (AW) Z Łukowa nadeszła wiadomość o zamordowaniu hr. Michała Grocholskiego przez głuszników, którym Grocholski chciał odebrać broń.

KOMUNIKACJA OKRĘTOWA GDAŃSK-STOCKHOLM.

Warszawa. (Telef. wł.) Poselstwo polskie w Stockholmie donosiło, że za kilka tygodni otwartą będzie bezpośrednia komunikacja okrętowa pomiędzy Gdańskiem a Sztokholmem.

KATASTROFA W BROOCKLYN

Warszawa. (Tel. wł.) W Broocklyn zawałił się balkon z którego przeszło 100. dzieci przyglądało się popisom sportowym uczniów szkół publicznych. Dzieci zleciały z wysokości 100 stóp. Na sali odbywały się popisy. W chwili katastrofy znajdowało się tam około 6000 osób. Powstała panika że lekarze i personel ratunkowy długi czas nie mógł dotrzeć do rannych dzieci.

Krwawy odwet.

Berlin. (PAT) Separatystyczny rząd Palatynatu skierował do kanclerza Rzeszy i do bawarskiego prezydenta ministrów pismo z zawiadomieniem, że za każdy zamach, albo usiłowanie zamachu na życie któregośkolwiek z członków rządu Palatynatu będzie straconych w drodze odwetu pięciu wybitnych przedstawicieli obozu antyseparatystycznego. Majątek zaś ich będzie w całości skonfiskowany.

Ameryka w obawie ataku Anglii.

WIELKIE MANEWRY W KANALE PANAMSKIM

Nowy Jork. (Ajecja wschodnia) Onegdaj rozpoczęły się wielkie, skombinowane manewry sił lądowych i morskich Stanów Zjednoczonych. Terenem operacyjnym jest kana Panamski, który stanowi obiekt ataków floty nieprzyjacielskiej. W kanale Panamskim zamknęła się flota wojenna, której z pomocą pospieszyła flota Pacyfiku. Z sił morskich bierze udział w manewrach 25 okrętów bojowych, cztery krążowniki, 63 jednostek bojowych, przeznaczonych do niszczenia torpedowców, 11 łodzi podwodnych, 32 krążowników pomocniczych i 23 miotaczy min. Prócz tego, czynnych jest jeszcze wiele okrętów pomocniczych łącznie z dużym parkiem lotniczym. Manewry te — zdaniem przeważnej części prasy amerykańskiej — są przygotowaniem sił amerykańskich na możliwość ataku od strony oceanu Atlantyckiego, ze strony jednego z poważniejszych mocarstw morskich. (Mocarstwem tem ma być Anglia — przyp. Aj. wsch.).

Powstanie w Meksyku stłumione.

Berlin. (PAT. Tel. Komp.) Tutejsze poselstwo meksykańskie ogłasza depezę urzędową o decydującym zwycięstwie generała Obregona. Wedle tej depezy zostali powstańcy pobici zupełnie przez wojska rządowe na froncie Tehuacan-Puebla i znajdują się w rozsypce.

Londyn. (PAT). Biuro Reutersa donosi z Waszyngtonu, że gabinet zajmował się położeniem w Meksyku, zwłaszcza sprawą ochrony interesów amerykańskich w porcie Tampico, blokowanym przez powstańców. Siedm okrętów wojennych wysłano do Vera Cruz.

PILKA NOŻNA ZAGRANICĄ.

Genoa. Zapasy między austriacką drużyną piłki nożnej a włoską zakończyły się wynikiem 4:0 na korzyść drużyny austriackiej 2:0).

Waloryzacyjny kurs franka na 22 i 23 b. m.

Warszawa. (AW) Frank waloryzacyjny na 22 b. m. 1,900.000, a na 23 b. m. ustalono na 1,890.000 mk.

Prawdziwe miłosierdzie.

W ubiegły piątek odbyło się z inicjatywy Księcia Biskupa Sapięhy zebranie obywatelskie, na którym omawiano założenie Ratunkowego Komitetu Biskupiego (R. K. B.). P. wiceprezydent Rolle w dłuższym a nader rzeczowym przemówieniu wykazał nam, jak przedstawia się cyfrowo krakowska akcja dobroczynna. Dowiedzieliśmy się tedy, że w mieście naszym, po odrzuceniu kół żydowskich, obciążonych własnym, świetnie zorganizowanym miłosierdziem, i po odrzuceniu tych, co wsparcia potrzebują, pozostaje 90.000 obywateli zdolnych do niesienia pomocy najbardziej. Gdyby ci obywatele chcieli utrzymać li tylko już istniejące a zagrożone w swoim byciu zakłady, wówczas miesięczne świadczenia każdego obywatela wynosiłyby przeciętnie półtora miliona marek na głowę. Wówczas otrzymaliby niezbędną miesięczną sumę stu trzydziestu pięciu miliardów:

135.000.000.000 Mkp.

Nie wątpię, że tego rodzaju astronomiczna cyfra może obudzić przerażenie i w pierwszej chwili skłonić do zdania: „a zatem niema co robić”. Ale jeśli z teorii przejdziemy w praktykę, wówczas przekonamy się, że mnożenie zer jest w tym wypadku banką mydlaną, która przyska wobec chociażby jednego papierosa. Bo jeśli pod naszą algebraiczną walutę podstawimy wartości, wówczas otrzymamy następujące wyniki:

Ażebymy otrzymać sumę stu trzydziestu pięciu miliardów marek pol. miesięcznie musi każdy z dziewięćdziesięciu tysięcy obywateli, bez wyjątku (czyli bez wykluczania nieletnich) złożyć co miesiąc na ręce R. K. B.:

25 papierosów t. zw. „domowych”
albo

17 papierosów egipskich
albo

1 porcję pieczeni wołowej
albo

5 szklanek herbaty z cytryną
albo

3 kieliszki wódki
albo

2 niecałe bomby piwa.

Miesięczne świadczenia rodziny, złożonej aż z sześciu osób wynosiłyby tedy:

150 papierosów „domowych”
albo

102 papierosy egipskie
albo

6 porcyj pieczeni wołowej
albo

30 szklanek herbaty z cytryną
albo

18 kieliszków wódki

albo
10.5 bomb piwa.

Ponieważ miesiąc ma dni 30, sześciogłowa rodzina nakładalaby na swoje barki następujące dzienne brzemie miłosierdzia:

5 papierosów „domowych”
albo

3.4 papierosy egipskie
albo

0.2 porcji pieczeni wołowej
albo

1 szklankę herbaty z cytryną
albo

0.6 kieliszka wódki
albo

0.35 bomby piwa.

Dzienne zaś brzemie poszczególnego członka rodziny, a zatem poszczególnego obywatela wynosiłoby:

0.83 papierosa „domowego”
albo

0.57 papierosa egipskiego
albo

0.04 pieczeni wołowej
albo

0.17 szklanki herbaty z cytryną
albo

0.01 kieliszka wódki
albo

0.067 bomby piwa.

A teraz, ponieważ waloryzacja jest w modzie, zwaloryzujmy te miesięczne obywatelskie świadczenia „na głowę” według kursu franka z dnia 22-go b. m.:

1.500.000 Mkp. = 79 centymów.

Ergo: miłosierny i obywatelski obywatel miasta Krakowa, ażeby stworzyć kapitał dobroczynny, równający się stu trzydziestu pięciu miliardom marek pol. miesięcznie, musi codziennie poświęcać na rzecz ginących z głodu rentaków sumę:

2.63 centymów.

Okragłe przedwojenne 3 halercze!!!

Tak wygląda rzeczywistość, tak wygląda zbiorowe, czynne chrześcijaństwo i zbiorowy, czynny patriotyzm! Trzeba tylko chcieć zrezygnować z fałszywych wstydów i (jeśli nie stać na więcej) składać te 90 halerczy miesięcznie w biurze R. K. B., a oprócz tego trzeba pokonać przesąd, że z taką „drobnostką” nie opłaca się gonić aż na Wielopole 4! Właśnie przedewszystkiem z taką drobnostką, byle gromadnie i szybko; bo z takich droższych drobnostek, z takich cegiełek powstanie Polska — murowana!

K. H. Rostworowski.

Dr. Mataja o sanacji finansów Polski i Austrii.

W ubiegły piątek, 18 b. m. wygłosił znany warszawskim kołom politycznym znakomity mąż stanu Austrii, b. minister, dr. Mataja, w wiedeńskiej „Izbie handlowej”, referat o akcji sanacyjnej Austrii i Polski. Przedstawił w nim dokonane dotąd na tem polu prace rządu austriackiego, a porównując je z położeniem finansowym Polski doszedł do pewnych konkretnych wniosków, które zapewne mieć będą dla nas duże znaczenie.

Plan sanacyjny Austrii.

Główne zasady — mówił Dr. Mataja — austriackiego planu sanacyjnego są nadzwyczajnie proste. Austrija w jesieni r. 1922 miała budżet pasywny i złą walutę. Należało więc dochody powoli zwiększyć, wydatki zaś zmniejszyć; zbadanie zarządzeń w tym względzie, ich praktyczności, ich cyfrowego wyniku winno być wyjaśnić, jakiego okresu czasu trzeba było do uzyskania równowagi budżetowej. Wyprzedzić ją musiała stabilizacja waluty.

Stabilizację waluty da się tylko wtedy osiągnąć gdy równocześnie ze stworzeniem rozumnego planu gospodarczego wstrzyma się druk niepokrywanych banknotów. Ponieważ zaś w czasie usuwania deficytu, jednak deficyt musi być (jakkolwiek zmniejszający się), winno się go usuwać przy pomocy innych środków, a nie drukowania

banknotów. Nasze starania szły po drodze uzyskania od Ligi Narodów takich kredytów, któreby pokryły cały deficyt okresu przejściowego. — Sanacja zatem finansów Austrii składa się ze stworzenia planu bilansowego dla budżetu i akcji kredytowej na okres przejściowy.

Możliwość sanacji w Polsce.

„Co się tyczy okresu przejściowego, to w Austrii jego konieczności nigdy nie kwestjonowano. W Polsce natomiast b. min. skarbu p. Kucharski porządził odrazu aktywny budżet, który jednak nie był możliwy do zrealizowania. Wynurzenia premiera i min. skarbu Wł. Grabskiego nie zawierają jasnego w tej sprawie rozstrzygnięcia. Jeśli jego zamiary zdążają do usunięcia deficytu najbliższych miesięcy na drodze daniny majątkowej, pożyczek albo spieniężenia dóbr państwowych, przy równoczesnej waloryzacji podatków i ograniczeniu kredytów, by na tej drodze uzyskać równowagę budżetową, — to ten plan dokładnie odpowiada naszemu, użytemu w Austrii. Jeśli jednak plan Grabskiego do usunięcia deficytu dąży przez waloryzację podatków i przez podatki majątkowe, — to jest to plan od austriackiego zupełnie różny. Rząd Witosa miał zamiar ścisnąć daninę majątkową na sanację finansów, a wicepremier Korfanty podjął się specjalnego zadania, by z daniny majątkowej stworzyć fundusz, który miał wynosić około 100 mil. franków złotych. I to jednak wydawało się rządowi Witosa nie wystarczającym do rozpoczęcia akcji”.

„O akcji pożyczkowej Grabskiego wiemy za

mało, by sobie można było sąd wytworzyć. — O waloryzacji podatków mówiono wiele w Warszawie w początkach grudnia 1923 r.; nawet w łonie poszczególnych klubów, zdania były podzielone. Mimo to Sejm waloryzacje uchwalił. W czasie dyskusji w Warszawie nie ukrywałem i dziś się z tem nie taję, że zaliczki podatkowe według austr. wzoru są lepszą receptą. Należy pamiętać, jakiegoś mieli trudności w Austrii z aparatem podatkowym; nie mniejsze będą one w Polsce. Przeciwwagę jednak stanowią naturalne bogactwa kraju i silne narodowe i państwowe poczucie polskiego społeczeństwa”.

Następnie omawiał Dr. Mataja kilka szczegółów zagadnień z zakresu sanacji: dlaczego Austrija dążyła wyłącznie do stabilizacji korony, a nie do jej zwyczajki, — dlaczego dotąd nie ustalono wartości korony w parytecie złota!

Bank emisyjny.

„Kiedy się państwo — mówił dalej Dr. Mataja — zobowiąże wstrzymać druk banknotów, powstaje pytanie, czy temu zapewnieniu można wierzyć. Zaufanie zagranicy będzie tem większe, im więcej się ufa całemu planowi, energii rządu, lojalności parlamentu i rozumowi ludności. Ale jest jeszcze inny sposób zapewnienia tego zaufania: odebrać rządowi możność drukowania banknotów. Im bardziej od rządu niezależną będzie instytucja do bicia znaków pieniężnych upoważniona, a więc bank emisyjny, tem większe będzie zaufanie”.

Czego się od Austrii uczyć? }

W końcu zajął się Dr. Mataja pytaniem, co w sanacji Austrii jest ogólnem, a więc co dla każdego kraju może mieć wartość, a co było wyrazem li tylko stosunków austriackich. „Jeśli od w przykładzie Austrii ma znaczenie ogólne, to napełnienie zrozumienia konieczności i możliwości sanacji. Finansowej sanacji nie da się innemi zarządzeniami dorywczej akcji, nie obmyślanej celowo zastąpić.

Upadek waluty grzebie publiczną i prywatną moralność. Niszczy egzystencję stanu średniego, każdą oszczędność czyni bezcelową, wnosi niepewność, lichwę i oszustwo w kalkulacji, korupcję w świat urzędniczy, daje możność tworzenia wielkich fortun przy zubożeniu i zepsuciu społeczeństwa i musi w końcu doprowadzić do roztrójki społecznego i państwowego porządku. A jeśli kiedy o jakim państwie mówiono, że nie da się jego finansów uleczyć, to była niemi Austrija... Tylu argumentów nie podniesiono przeciw sanacji Polski lub Niemiec. Seipel przeciwstawił się im czynem!”

Konieczność jasnego planu.

„Sanacja jest z jednej strony finansowym, z drugiej strony psychologicznym problemem. Dewaluacja zaczyna się z chronicznym deficytem i inflacją banknotów; następnie jako element popychający występuje spekulacja. Jest próżnym wysiłkiem zwalczać dewaluację przez zarządzenia przeciw spekulacji. Spekulacja kpi sobie z przepisów prawnych, przemyka się pomiędzy paragrafami, jak między placówkami granicznej straży”.

„Jeszcze mniej pożytku przynoszą mocne słowa. Nie wytrzyma się z tonem przekonania wobec zimnego wyrachowania spekulanta. Strach go zdejmuje dopiero wtedy, kiedy widzi powagę działania. Zatrzymanie spadku korony dokonało się nie dopiero 4. października 1922 r., kiedy podpisano układ w Genewie, ale już we wrześniu 1922 roku, kiedy międzynarodowe koła giełdowe uwierzyły w kredyty i plan sanacyjny, a nadewszystko w wolę sanacji samej Austrii. Kierownicy danego kraju muszą olbrzymie znaczenie stabilizacji waluty nie tylko teoretycznie zrozumieć, ale wpro wadzić je w cały własny świat myśli i uczuć, i ono musi w nich nie rezygnację, ale decyzję spowodować. Wtedy świat uwierzy w skutki sanacji. I tylko wtedy sanacja się uda”.

Z dnia politycznego.

Apel Ks. Hlinki do Francji.

W „Słowaku” zamieścił przywódca autonomistów słowackich, Ks. Hlinka, artykuł z okazji czesko-francuskiego układu, w którym w następujących słowach zwraca się do Francji:

„Nasi bracia krwawili się za wolność i zwycięstwo Francji. Słowacy walczyli nad Marną i koło Paryża, kiedy sytuacja była najgorsza. Syn Słowaczyny, Jan. Stefanik, poświęcił republikę

Przegląd literacki.

„DROGA NA WSCHÓD”. Poezje Antoniego Słonimskiego, Tow. Wyd. „Ignis”, 1924, str. 34. ... Gwar, zamieszanie, gorączka — przycichły. Tam silniej wydzwignął się w Słonimskim świat inny: miłości, — tkliwej, rzewnej „miłości ziemskiej” i świat poetyckiej nad życiem zadumy.

W oblizu morza — zbladło światło reflektorów. zaszły w cień turbiny i bobsleje, których pochód triumfalny widzieliśmy w „Godzinie poezji”: — wypłynął ton (już w „Godzinie” zlekka, gdzieś tam zaznaczony) głębszy i cichszy 1):

„Ach, jeśli miłość ziemską to siła wieczysta,
Co nas rodzi jak ziemię i pochłania wkońcu,
Jest moc inna, co ziemię popycha ku słońcu,
Miłość wielka jak morze i jak morze czysta!”

Język poety, do niedawna tryskający lawą głazami, ostrokątnymi złomami obrazów — teraz stał się pokorny, cichy, uległy tęsknocie i miłości twórcy, gardzącemu zewnątrz efektami akrobatyki stylistycznej, pełnemu za to — „wielkiego kochania”...

Nie dba dziś Słonimski o wyszukane, ekscentryczne skojarzenia wyobrażeń, — tok jego mowy płynie z rytmem serca. Snują się więc strofy owiane romantycznym rumieńcem i miłującym spojrzeniem:

„O, gdyby przez Twe oczy, jak przez morskie fale,
Miłość moja przepłynąć mogła jak okręty,

1) O 10 wierszach z tego zbioru pisaliśmy już w „Głosie Narodu” w recenzji z ostatniego „Skamandra” (15. X. 23).

Już dawnobym pełnemi żaglami zuchwale
Do Twego serca dobił, jak do Ziemi Świętej”.

Godzi się zauważyć pyszną budowę tej zwrotki, wznoszącą się crescendo aż „Do Twego serca”, poczem następuje westchnienie-porównanie „jak do Ziemi Świętej”: czujemy wzbięta fali uczucia, podziwiamy jej zenit i upadek. — Oto przykład tego, co się wyżej rzekło o toku mowy pod rytm serca. Harmonja zupełna.

Poeta posługuje się często nader sympatyczną formą wierszowania: dystychem. Najwięcej wydobył zeń Słonimski w „Rozmowie z Rodakiem” i w „Pracy słońca”, np. gdy mówi o słońcu: „Chowa się za horyzont i tam długo stoi, Aż ochłonie zupełnie, aż się uspokoi”. — Druga część dystychu zawiera w samym układzie wyrazów rytm uspokojenia.

W utworach: „Drzewa nieznane”, „O pewnym przyjacieliu”, spotykamy po raz pierwszy, u autora „Parady” zbliżenie do prymitywu.

Talent Słonimskiego zatoczył duży łuk: od klasycznych sonetów, poprzez patos „Parady” i śmiałość obrazów „Godziny poezji”, aż do kornej spowiedzi w „Drodze na Wschód”... Talent to świeży, nie zastępy w ramach tego czy tamtego kierunku, stąd jego żywotność i nowość.

Na osobną pochwałę zasługuje Tow. Wydawn. „Ignis”: zwłaszcza okładka tomu jest wprost świetna.

Jarosław Janowski.

„WIADOMOŚCI LITERACKIE” nr. 3, z 20-go stycznia 1924, r. I.

Niezwykła kondensacja treści na przestrzeni czterech wielkich stron dziennika zdumiewa swą obfitością i różnorodnością. Śliczny nekrolog ś. p. Wincentego Rapackiego pióra Jana Lechonia, dal-

szy ciąg noweli Bałłuckiego, bogata kronika zagraniczna (z Rosji, Francji, Czechosłowacji), szkic informacyjny p. St. Brucza p. t. „Współczesna Francja literacka”, zwięzła charakterystyka francuskiego poety Jana Cocteau (przez Jarosława Iwaszkiewicza), przegląd książek (przez K. Irzykowskiego, j. i., s. n. i in.), recenzje z kina — oto najważniejsze pozycje tego numeru. Na osobne wyliczenie zasługują: „Ruch teatralny” Ant. Słonimskiego i „Egzekucja na filomatach” (bez podpisu). Z referatem teatralnym p. S. nie zawsze się zgadzamy, jak np. z bezwzględną krytyką „Ptaka” Szaniawskiego („Wiad. lit.” nr. 1), — tym razem jednak z przyjemnością stwierdzamy zgodność naszych ocen. P. Słonimski bardzo trafnie ocenia „Ucztę szyderców” Benellego, a słowa jego z powodu „Damy do towarzystwa” Picarda i Lavelina — są dowodem, że głos nasz przeciwko różnym „Szwaczkom z Lunewille’u” nie jest głosem wołającego na puszczy: „Jeszcze parę takich sztuk — a wszystkim to obrzydnie. Już i tak coraz częściej słyszy się głosy szczerego sprzeciwu ze strony zarówno mężczyzn jak i kobiet, — a nawet młodzieży”. — O samej sztuce dosadnie wyraża się Słonimski: „O tego rodzaju świństwach nie należy wogóle pisać”...

Bezimienny autor „Egzekucji na filomatach” wykazuje społeczno-kulturalne znaczenie artykułu p. J. Müllera p. n. „Przewyciężenie filomatyzmu przez Mickiewicza” („Przegl. warsz.” nr. 23). O tem studjum pisaliśmy już w „Głosie Narodu”, cytując wówczas przychylny o niem sąd prof. Grabowskiego („Kurjer Poznański”), — dziś mamy świadectwo, że i młode pokolenie artystów solidaryzuje się ze sprawiedliwą, „konieczną”, acz „bolesną” — egzekucją... — J. J. —

OGŁOSZENIA

Zwykłe	10 gr.
Nekrologi	20
Nadesłane	25
Po kronice	30
Na 1-ej stronie	40
Drobne od słowa	7
Układ tabelaryczny 50% drożej.	

1 złp. = 1,900.000 mkp.

Ceny ogłoszeń w złotych polskich obliczone po urzęd. kursie złotego, podawanego codziennie w „Monitorze”.

Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Papiery listowe — pocztówki
artystyczne — albumy — ramki
portfele — karty do gry i t. p.

poleca Skład papieru i galanterji

800

Michał Słomiany

Kraków, ul. Sławkowska L. 24.

TOMASZ GORECKI, Handel towarów żelaznych założony w r. 1841 Kraków, Rynek Główny.

MIECZYŚLAW SMOLARSKI.

UCZTA BALTAZARA.

20 Powieść współczesna.
Odziedziczona struna romantyczna dzwoniła w niej w całej swej czystości i panna szczyrze zachwycała się policjantem, jak zachwycały ją romanse kryminalne. Wydało jej się, że w czasach, gdy zamilkła wojna, tylko taki Rymsza jest bohaterem, zmuszonym ciągle występować czynnie i narażać się nieraz na utratę życia, z rozkoszą słuchałaby bez przerwy jego opowiadań o aresztowaniach złoczyńców, ze słodkim dreszczem chciałyby posłyszeć, iż kiedyś wszedł do jakiejś zbrojeckiej kryjówki odważnie i sam, mając zwrócone przeciw sobie lufy czterech browningów, gotowych do strzału, chciałyby dowiedzieć się, jak ludzi o zbrodniczych instynktach chwytają się i ujarzmia. Na zainteresowanie jej wpływało i to także, iż Rymsza miał coś nieuchwytnego, tajemniczego w postępowaniu i podobał jej się bardzo fizycznie. Zbyt była kobietą jednak, by dać wyraz swemu podziwowi.

Pamfila lubiła, żywiła doń nawet uczucie z lekka sentymentalne, ale szkodziła mu w jej oczach jego opinja nieporadności. Kto wie! gdyby dokazał kiedyś jakiegoś energicznego, śmiałego czynu, może najchętniej byłaby wybrała go na swego męża. Bądź co bądź przesowna nie mogła przecież poważnie myśleć o zaślubieniu posterunkowego, choćby przynosił on jej najrozkoszniejszy dreszcz upojenia.

Na podobny mezaljans była zbyt świeżo wzbogacona i zanadto rozsądna.

Kresówka siedziała na uboczu. Smukła jej ręka spływała po poręczy wolterowskiego krzesła, druga podierała głowę. Czy Marja słuchała muzyki? Czy nie przeżywała może całego świata wspomnień, wywołanego pojawieniem się Rymszy, czy łudziła wzrok miganiem tego próżnego a pięknego blasku, który był obecnie w siedzibie rodziny Rzeszotków, a przecież jakoś inaczej świecił, niż ongi w jej domu?

Lecz nie! próżno byłoby podejrzawać ją w tej chwili o bawienie się tylko świetnością dawnych pozorów. Poruszenie jej duszy było głębsze, gdyż istotnym bólem przecięto jej wargi. A wargi te miały taki dziwny kształt, iż możnaby było przysiąc, iż umieją się twardo zaciskać i że umieją także rzucić bezlitosne, okrutne słowo: Na zawsze!

A Pamfil przy fortepianie pracował ciągle. Wydawał się nie znać innych utworów, jak z przed lat pięćdziesięciu. Sznurem szły teraz galopki, polki, stakkata, I Marji, która widziała słane ku sobie spojrzenia Rymszy i szerokie uśmiechy pana Baltazara, zbudzonego już ze swych obliczeń, trochę na przekór uczyniło się żal grającego młodzieńca. Wydało jej się, że tylko on, ten okrzyczany niedołęga, ma duszę prostą i jak gołąb czystą. Jedyny człowiek, ośmieszany naokół, ale taki, z którym możnaby po ciężkich przejściach młodego życia, żyć spokojnie, cicho i w pracy dla społeczeństwa... Zbliżyła się i stanęła koło

niego, a widząc twarz jego pełną istotnie podziwieniem i modlitewnego zachwytu dla pięknej, strojonej panny, poczęła z nim z zajęciem i długo samotnie rozmawiać.

Zmieniło się wówczas i postępowanie posterunkowego wobec Gizeli, która nie pozwalała mu odejść od siebie i nie wypuszczała go z wypolerowanych pazurków. Wytorny służa bezpieczeństwa począł dawać jej odpowiedzi szorstkie, prawie brutalne, napętlające ją zdumieniem. Wieczór biegł tymczasem. Pan Mateusz wołał, iż trzeba rozejść się, gdyż minęła godzina jedenasta. Rzeszotko po krótkim ożywieniu się począł ziewać, rozmarzony wygodną pochyłością swego szezlongu. Pamfil przestał grać. Hieronim zabierał ze stołów srebrne tace i upstrzone kwiatami, malowane filizanki.

— Spodziewam się pan będzie często odwiedzać nas — rzekła Gizela, żegnając się z Rymszą.

— O ile pan prezes zechce nadal zapraszać mnie do swego domu?

— Ależ naturalnie! Stosunki z policją są zawsze dlań pożądane. A zresztą i ja mam prawo przyjmować swoich gości.

— Do widzenia! Więc mogę jeździć nocą spokojnie — szeptał, rozbudzony ponownie pan Baltazar.

— Ach zrobimy to! Wykupimy dla państwa numer. Załatwimy dyskretnie formalności. Będzie pan mógł być znowu prawdziwym, zapisanym doróżkarzem.

(Ciąg dalszy, nastąpi).

Instytut Grafologii Naukowej PROF. H. GRALSKIEGO

KRAKOW, ulica Batorego L. 25., parter.

Osobiste przyjęcia codziennie od godziny 5 — 7 wieczorem

Badanie charakteru zapomocą rękopisu danej osoby w celach zawodowych, pedagogicznych i matrymonialnych.

: Wpisy na kurs grafologii praktycznej :

SEKRETARJAT

Katolickich Stowarzyszeń robotniczych
Kraków, ul. Potockiego 11

posiada na składzie i poleca następujące wydawnictwa:

1. Czego chce Pol. Stronnictwo Chrześcijańskiej Demokracji	0.10 gr.
2. Rola Chrześc. Dem. w życiu społeczno-politycznym	0.25 „
3. Idea chrześcijańsko-społeczna w historycznym rozwoju	0.25 „
4. Bolszewizm a Mesjasz żydowski	0.25 „
5. Leon XIII. a kwestja robotnicza	0.50 „
6. Socjalizm i Chrześcijaństwo	1.— „
7. Bractwa Kościelne a Prasa Katol.	1.— „
8. Stwórzmy prasę katolicką	0.50 „
9. Z przeszłości i terażniejszości robotnika	0.50 „
10. Polskie Zjednoczenie Chrześcijańsk. Związków Zawodowych	0.10 „
11. Żyd międzynarodowy	2.— „
12. Walka klasowa a zawodowa	0.20 „
13. Zasady i dążenia Stron. Ch. D.	0.20 „
14. Kto rozbija ruch robotniczy	0.20 „
15. Konstytucja polska z 17/3 1921 r.	0.20 „
16. O stosunku Stron. Ch. D. do związków zawodowych	0.20 „
17. Bezpodstawność i szkodliwość walki klas	0.20 „
18. Przyczynki do traktatu o ochronie mniejszości narodowych	0.20 „
19. Polskie Stronnictwa polityczne	0.20 „
20. Żydzi a Polska	0.20 „
21. Zasługi P. P. S. w nowopowstałej Polsce	0.20 „
22. Dlaczego duchowieństwo zajmuje się pracą społeczną	0.20 „
23. Zadania Ch. D. w Polsce	0.30 „
24. Szkoła wyznaniowa w Polsce	0.30 „
25. Zasadnicze kierunki katolickiej pracy społecznej	0.20 „
26. Ustawa o spoczynku niedzielnym	0.20 „
27. Przewodnik Chrześc. Dem. 1922	2.— „
28. Przewodnik Chrz. Dem. rocznik 1923	0.50 „
29. Roczniki „Polskiego Siewu“	1.— „
30. Książki do prowadzenia Stowarzyszeń	1.— „
31. Scena Związku Młodzieży Polskiej (nr. 1—6)	0.20 „
32. O pracy wewnątrz Stowarzyszeń młodzieży	0.10 „
33. Doświadczenia poczynione w pracy nad młodzieżą	0.10 „
34. Zadania Starszych w Stowarzyszeniu	0.10 „
35. Nowele i opowiadania — St. Sapiński	0.30 „
36. Jasiek-kriądz — St. Sapiński	0.20 „
37. Święcenia kapłańskie — Ks. J. K.	0.10 „
38. Związki Zawodowe, J. Puchałka	0.50 „
39. O stosunku Kościoła do państwa w Polsce.	0.25 „

Najtańsze książki

Księgarnia Towarzystwa Szkoły Ludowej
w Krakowie, ul. św. Anny 5.

Skład główny wydawnictw księgarni św. Wojciecha w Poznaniu poleca z mnożnikiem 600.000:

Krauzhar A. Zamek królewski w Warszawie. Zarys histor.-obyczaj. z 57 ilustr. broszur. kart.	20 —
Lam St.: Polska literatura współczesna [od roku 1897 do chwili obecnej] Charakterystyki i wypisy	25.—
Margert S.: Irena. Powieść z czasów damicjana ilustr. 2 tomy	8.—
Verne J.: Skarby wulkanu. opr.	4.—
Verne J.: Straszny wynalazca opr.	6:50
Verne J.: Straszny wynalazca opr.	3.60

Z wydawnictwa powyższego posiadamy na składzie wielki wybór książek dla młodzieży i dzieł beletrystycznych nadających się z powodu doborowej treści i **niezwykłej taniości** do bibliotek szkolnych, parafjalnych, Czytelni ludowych i t. d.

Wysyłka na prowincję odwrotną pocztą — katalogi darmo. — Do cen powyższych dolicza się 20% dodatku drożyznianego. Księgarnie rabat oryginalny.

Wyroby skórkowe. Lustra. Karty do gry. Szachy, szachownice. Domina. — Wykonuje: bilety wizytowe, zawiadomienia ślubne i wszelkie druki.

Skład papierny i galanteryj 1291

Michał Słomiany
KRAKOW — ulica Sławkowska l. 24.

FISHARMONIE

Kotykievicza i Mannborga

w największym wyborze w składzie fortepianów
Heleny Smolarskiej
Kraków, ul. Szewska 9, l. p.

NA BALE, ZABAWY I ZEBRANIA WYNAJMUJE SALE

= TOWARZYSTWO STRZELECKIE =
Warunki poda Firma Smidowicza Rynek linja A-B.

Już wyszedł Nr. 34 (Styczeń) miesięcznika

„MUZYKA i ŚPIEW“

i zawiera prace:

Dra Józefa Reissa,
Stanisława Lipskiego: „Pieśni Podhalańskie“
Kazimierza Garbusińskiego: „Pieśń Wolności“
i „Marsz Księcia Józefa“.

Prenumerata kwartalna 1,000.000 Mp.

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. św. Tomasza 35.

Juljan Kurkiewicz

Kraków, Mały Rynek 1277

Najtańsze źródło zakupów i wielki wybór obrazków na kolendę, szopek z masy, i papieru, kalendarzy, albumów, tańcuszków, medalików i krzyżyków srebrnych, aluminiowych i innych, różańcy i koronek. Dla kościołów: krzyże i figury z drzewa i z masy, feretrony, obrazy ręcznie malowane, lampki, ampułki i tp. Książki do nabożeństwa własnych nakładów, dla P. W. Księży koloratki. — Kantor loterii klasowej.

PIANINA

słynnej fabryki berlińskiej Quandta, kl. A.

do nabycia wyłącznie w składzie fortepianów
HELENY SMOLARSKIEJ

Kraków, Szewska 9, l. p.

KSIĘGI HANDLOWE

Registratory, kalamarze ozdobne i biurowe oraz wszelkie przybory kancelaryjne i szkolne — poleca skład papierny i galanteryj —

Michał Słomiany
KRAKOW — ulica Sławkowska l. 24.

Zarząd Zakładu dla bezdomnych chłopców

zwraca się do P. T. Społeczeństwa o łaskawe poparcie przez oddawanie robót wchodzących w zakres krawiectwa, szewstwa i introligatorstwa; przyjmuje się również wszelkie reperacje.

Adres: Zakład dla bezdomnych chłopców ul. Flisacka 25 (kolo klaszteru P. P. Norbertanek).

Konwersacja francuska
za obiady lub gotówkę

T. K. Adm. „Głosu Narodu“.

OSOBA inteligentna umiejąca dobrze gotować poszukuje miejsca gospodyni na plebanji. — Zgłoszenia pod „Gospodyni E. T.“ do Adm. „Głosu Narodu“.

Panieta inteligentna za ięta cały dzień w biurze poszukuje mieszkania, bez utrzymania. Zgłoszenia do Administracji „Gł. Nar.“ pod „Wanda“

Obrączki ślubne i pierścionki zaręczynowe sprzedaje najtaniej chrześcijańska firma Józefa Cyjankiewicza, Kraków, Sławkowska 1. Kupuje złoto, srebro, brylanty oraz wszelką biżuterję płacąc najwyższe ceny.

32

KSIĘGARNIA J. CZERNECKIEGO W KRAKOWIE

poleca nowości:

- A. Mazanowski: Wypisy polskie na VII klasę gimnazjalną. Wydanie drugie.
A. Haborski: Nowa teoria liczb niewymiernych.
A. Szelański: Dzieje Polski w zarysie. Wydanie II.
Fr. Zoll: Rzymskie prawo prywatne. Wydanie nowe opracował Dr T. Soltysik.
T. Konczyński. Dom Magdaleny. Powieść.